

Ps103:5,9; HC46/31-32GC; Gk37:1; Mat7:7-12; Opw136:1,2; Gk123:1/5; Gk149

Bid vol vertrouwen

1. Wat doet dit thema met je? Geloof, gebed en godsbeeld hebben alles met elkaar te maken. Wij bedenken 'vanaf beneden' hoe het zit met een vader. Het is beter om 'vanaf boven' te denken. Kijk eens hoe Vader van alles doet om zijn kinderen niet kwijt te raken! Adam was kind, het volk was kind. Het O.T. lijkt op het N.T. Verschil: de vadersnaam klinkt vaker in het N.T. Ook vinden de joden het heftig dat Jezus Zich Gods eigen Zoon noemt. Alle godsdiensten kennen het gebed maar god blijft vaak op afstand. Door God met Vader aan te spreken kunnen en mogen we heel dichtbij Hem komen.
2. Na die vertrouwelijkheid van Vader komt 'in de hemel'. Dat moet je niet allereerst zien als antwoord op de vraag WAAR God is maar HOE Hij is. Hij is anders, heilig, God, indrukwekkend! Zo groot dat de hemel zelf Hem niet eens bevatten kan maar die tegelijkertijd woont bij de verbrijzelde van hart. Met onze aanspraak van God valt de beslissing. Is er eerbied of niet, voelt het als verplichting of niet, is het sleur of niet?
3. Wat als je niet kunt vertrouwen, als je beschadigd bent, als je vindt dat een vriend(in) wel antwoord geeft, en God niet? Ik praat dit vast niet weg maar wil graag je gedachten (ook) een andere kant opsturen. Vooral door stil te staan bij de plaats van het 'onze Vader', namelijk in de Bergrede. Voor 'onderweg' naar Gods rijk geeft God je 'met Jezus alles wat nodig is'. Jezus is de dragende grond en legt de vloer onder dit gebed. Ook betaalt Hij de prijs om het waar te maken. Bidt dus onderweg vol vertrouwen!

Gesprekspunt, kindfragment, citaten, Bijbelrooster

1. Stilstaan bij het 'Onze Vader'. Ik hoop dat het jou, u en Hem veel mag geven. Deel eens met anderen of je het 'onze Vader' makkelijk/graag/niet zo graag enz. bidt.
2. 😊😊😊😊 voor de kids: je hebt een Vader in de hemel die graag hoort wat jij meent en moeitijk vindt. Hij is te vertrouwen en kan veel meer dan je vader en moeder. Ook meer dan alle andere mensen. Bidt maar! Gesprekspunt!
3. 'Het O.T.-motief is dat geen mens God rechtstreeks kan aanschouwen. Toch neemt die verborgenheid niet weg dat God in het ervaringsveld van de mens treedt. Speciaal in het optreden van Jezus legt God zichzelf uit, maakt Hij zichtbaar wie en hoe Hij is. Jezus heeft God voor ons 'geëxegeseerd'. Dat deed Hij onder meer door zich op te stellen als de gevolmachtigde van God. Van daaruit vereenzelvigde Hij zichzelf zelfs regelmatig met God door namens God te handelen en te spreken. De relatie tussen Jezus en God is zelfs zo sterk en onmiddellijk, dat God er vanuit deze relatie een nieuwe naam bij krijgt en in het NT aangeduid gaat worden als 'de Vader' Joh.5,21vv.)'
4. 'geliefde zoon/dochter: Het betekent ook dat, zoals het Gebedenboek van de Anglicaanse Kerk zegt, Hij 'bereidwilliger is om naar ons te luisteren dan wij om te bidden' en 'dat Hij meer wil geven dan waar wij recht op hebben of verlangen''
5. 'Het meest diepgaande gebed vermengt zich met de liefde, als de aanwezigheid van God zo reëel wordt dat we voorbij de woorden gaan en in zijn werkelijkheid, gulheid, genot en genade komen. Voor de meeste christenen zit gebed meestal ergens tussen deze twee extremen. Om eerlijk te zijn, voor de meeste mensen is het niet alleen een mysterie, maar ook een raadsel'
6. **Bijbelrooster:** **zondag** 2Kron.6:1-21 (18)+1Tim.6,16; **maandag** Rom.8:18-39 (32); **dinsdag** Ex.4:21-23+Luc.3:38; **woensdag** Mat.3 (17)+Mat.17:1-5; **donderdag** Joh.17 (6 x 'Vader!'); **vrijdag** Joh.1:1-13 (12) + Gal.4:4-5 + Rom.8:15; **zaterdag** Mar.14:32-42 (woorden vs.36 op spannend moment). Liefhebbers: Hebr.11:1-12:29 (vertrouw op Hem, net als in het O.T.); bidden om wat je nodig hebt (Joh.14-16 (14:6.13; 15:16; 16:23-26), vgl.Mat.7:11 en Luc.11:13 (goede = Geest); Hosea 11 en Ez.16 om kindschap te proeven. O.T. en Vader: Jes.63:16; Mal.1:6; Ex.33:11

Ds.G.J.Klapwijk, Zwolle-Berkum, 4 oktober '20

Ps103:5,9; HC46/31-32GC; Gk37:1; Mat7:7-12; Opw136:1,2; Gk123:1/5; Gk149

Blok 1. Ja, dat zeg je nu wel maar er gebeurt bij mij al van alles als ik naar dit thema kijk en luister...

Makkelijk gezegd. Maar het kan heel wat vragen oproepen.

Bidden. Tot wie dan? Hoort Hij het wel? Is God wel te vertrouwen?

Wie en hoe is Hij dan?

Als het leven zeer doet. Als we vol verwarring onze weg zoeken in het leven.

Met in je achterhoofd de opmerkingen van vanmorgen: als de omstandigheden ongemakkelijk zijn en pijn doen?

Ja, en dan nog wat: onze Vader in de hemel.

Vader... Ook dat woord kan heel gevoelig liggen.

Omdat vaders soms helemaal geen goede vaders bleken te zijn.

Omdat je vader je erg belemmert heeft om een goed beeld van Vader in de hemel te krijgen.

Er gebeurt heel wat als we samen gaan stilstaan bij bidden.

Bij het bidden van het 'Onze Vader'.

Luther zei ooit dat het onze Vader de grootste martelaar is van alle tijden.

Door alle tijden heen afgeraffeld, opgedreund, onzorgvuldig, haastig.

Waarbij je, als je ging biechten bij je biechtvader, zomaar te horen kon krijgen dat je als schuld voor je zonden 25 x het onze Vader moest bidden.

Ja, dan weet je wel hoe dat zal gaan....

Wat ons vandaag en voor altijd bij het bidden kan helpen is om niet vanaf de aarde en vanuit onze aardse vaders na te gaan denken over Vader in de hemel maar om het eens te gaan bezien van boven af. Vanuit God.

Anders blijven we het risico lopen om over God na te denken vanuit onze aardse gedachten en onze aardse voorbeelden. En dat loopt altijd uit op misverstanden en teleurstellingen....

In Lucas 3:38 wordt Adam de zoon van God genoemd.

Daar heb je het dus. Vader God en Adam zoon.

En kijk eens hoe dat gaat?

Wandelen in de tuin. Omgang met elkaar. Genieten van wat er te zien valt op de mooie aarde. Op een dag komt God weer langs en is Adam er opeens niet meer....

Adam verbergt zich en durft geen kind meer te zijn.

Kijk eens wat er gebeurt als kind wegkruipt en niet mee durft?

Dan zoekt God zijn kind op: waar ben je toch, mijn jongen?

En kijk eens wat God er dan Zelf aan gaat doen om het weer goed te krijgen.

Indrukwekkend, liefdevol, vaderlijk....

En als we vervolgens, veel later, mogen lezen in Exodus 4 dat het volk Israël Gods Eniggeboren zoon is dan zien we dezelfde liefde en passie van God voor zijn kind.

Ik ga je redden. Ik ga je bevrijden. Omdat Ik je liefheb.

Omdat je mijn Eerstgeborene bent. Hoe indrukwekkend, liefdevol en vaderlijk!

De Farao krijgt niet het laatste woord.

Geen slaaf in Egypte maar kind van Vader en Vader gaat daar voor zorgen.

Dat wat je in het O.T. al kunt ontdekken, namelijk de verhouding tussen God en zijn volk als tussen Vader en kinderen is in het O.T. nog wel mondjesmaat verwoord. In een paar teksten, los van die ik hierboven noemde, komt dat naar voren.

In het N.T. wordt dat anders.

Je zou kunnen zeggen: Gods openbaring verbreedt zich.

God laat in de Bijbel steeds meer van Zichzelf zien en in Jezus is dat natuurlijk het maximale. Wie Mij heeft gezien, heeft de Vader gezien.

En Jezus zelf heeft het vaak over zijn Vader.

En in het Onze Vader reikt Hij aan ons vervolgens ook deze aanspraak aan.

Zeg maar 'onze Vader in de hemel'....

Wij zijn eraan gewend maar probeer het je voor te stellen hoe dat was in die tijd.

De echte jood moet er niets van hebben dat Jezus zich de Zoon van God noemt.

Ik weet het niet zeker maar ik vermoed dat ze ook wat terughoudender zijn om God te benoemen als Vader.

Ik hoorde onlangs dat joodse militairen bij de Klaagmuur iemand tegen hielden die een Bijbeltje (O.T en N.T.!) bij zich had. Hoe discriminerend, dwaas en fout!

Wat een armoede. En wat loochen je dan ten diepste de God die zich als Vader van onze Here Jezus Christus en Zich daarom als onze Vader heeft geopenbaard!

Terug naar bidden, gebed.

Alle religies kennen het maar bij heel veel religies blijft het, meer dan in het christendom, een avontuur. Iets onzeker. Je weet eigenlijk te weinig van je god om er iets zinnigs over te zeggen. Soms uit het zich, ook bij de Farizeeërs in de tijd van de Here Jezus, in lange gebeden om meer kans te maken dat het gebed wat doet bij de ontvanger. ..

Sommigen van ons herkennen zich daarin als het gaat om onze omgang met God.

Je bidt wel maar je weet het nooit zeker.

Graag wil ik dan hier zeggen dat ik wel begrijp dat het moeilijk kan zijn maar tegelijkertijd zeg ik er graag bij dat dit niet aan God ligt.

En dat Hij heel graag de vertrouwelijke omgang met ons wil zoeken!

Blok 2. Dat is het eerste stapje in deze preek.

Dat we proberen te verstaan wat het betekent dat we God Vader mogen noemen.

En als het ons lukt om over 'Vader' na te denken vanuit boven dan komen we ook dat tweede stukje uit de aanspraak tegen. Namelijk Vader.... in de hemel!

Dat roept nieuwe vragen op. Waar is de hemel?

Ik vermoed dat de hemel niet ver weg is, iets van als het ware 'even de hoek om'.

Niet zichtbaar maar wel heel dichtbij.

Tegelijkertijd denk ik dat we de vraag naar de hemel beter anders kunnen benaderen.

Niet zozeer waar is de hemel maar hoe is de hemel?

En hoe God daar dan in de hemel is.

Als Salomo de tempel van God inwijdt zegt Salomo daar mooie dingen bij over God.

En met die mooie woorden zegt Salomo dat God eigenlijk ook nog veel te groot is voor de hemel.

In 2Kron.6:18 vraagt Salomo zich af: 'zou God werkelijk bij de mensen op aarde kunnen wonen? Zelfs de hoogste hemel kan U niet bevatten. Laat staan dit huis dat ik voor U heb gebouwd'.

In HC46 van de Catechismus kun je lezen 'waarom wordt eraan toegevoegd: die in de hemelen is?'

Dan lees je daar: Daarmee leert Christus ons over de hemelse majesteit van God niet aards te denken, en van zijn almacht alles te verwachten wat wij voor lichaam en ziel nodig hebben'.

Dus God is groot en bijzonder en heilig. Niet om af te schrikken maar wel om onder de indruk te zijn en te blijven. God is God en ik ben maar een heel klein mens. En tegelijkertijd vol vertrouwen. Als Hij zo groot en machtig is dan zal Hij wel voor mij zorgen! Met een ander bijbelwoord: dan wil en kan Hij ook wonen bij de verbrijzelde van hart....

De kunst voor een kind van God is om Hem te leren kennen en tot Hem te bidden als tot Iemand die heel bijzonder en heel anders is dan wij. Heilig en indrukwekkend. En tegelijkertijd is Hij beter te vertrouwen dan ieder ander in deze wereld.

Je zou dus kunnen zeggen: er staat of valt heel veel met hoe je naar God kijkt en hoe je Hem noemt.

Zullen we het nog eens proberen?

Onze.... Vader.... in... de hemel....

Met deze aanspraak staat of valt een heleboel. Hier valt de beslissing.

Durven we dit zo aan met de volle betekenis ervan?

Durven we het aan, vol eerbied en vol vertrouwen?

Dat gun ik je. Dat gun ik Hem!

En ik beseft dat dit nog wel groot en spannend voor je kan zijn.

Voorals het erom gaat dat we 'van zijn almacht alles mogen verwachten wat wij voor ziel en lichaam nodig hebben' (nog een keer HC46).

Want daar kan nu juist een groot probleem zitten.

Daar kijken we nog even naar.

Blok 3. Want wat als je niet kunt, niet durft te vertrouwen?

Wat als je beschadigd bent? Wat als God niet heeft voorkomen dat jij met zulke littekens rondloopt? Wat als je best wel zou willen geloven maar het lukt niet?

Wat als corona een grotere macht lijkt te zijn dan al het andere?

Waar is dan die God die zogenaamd het goede met mij voor ogen heeft?

Het is een illusie om te denken dat ik dat even in een paar zinnen kan gladstrijken maar toch wil ik er wel graag wat naast zetten.

Zodat je deze woorden ook kunt proeven, naast al je verdriet en aanvechting.

Ik wil aan je vragen om even stil te staan bij de plaats en het moment dat Jezus dit 'Onze Vader' aanreikt als gebed voor de leerlingen.

Dat is in de Bergrede.

De Bergrede. Reisgids voor onderweg.

Onderweg naar Gods Koninkrijk. En daarom heeft God zijn Zoon gestuurd.

Om dat mogelijk te maken. Om ervoor te kunnen zorgen dat Vader weer onbezorgd met zijn gezin kan leven.

God schenkt ons dus vooral en allereerst zijn Zoon.

En dan krijgt Paulus te horen, in zijn nood (2Cor.12) dat Gods genade genoeg voor Hem is. En schenkt God ons met Christus het belangrijkste en staat al in het ander in het kader hiervan.

Mat.7 Het goede geven. In Lucas de Geest.

De Geest geven en met Hem om het echt nodige te vragen en dat geeft God.

Van harte, met Christus.

Gebed Onze Vader

Maar ook geloofsbelijdenis: Ik geloof in God de Vader, De Schepper van hemel en aarde

Wees blij met dat grote en goede wat God met je voorheeft.

Wees ontroerd dat zijn Zoon hier in de Bergrede op weg is naar het kruis en ons zulke mooie gebedswoorden aanreikt.

Dank God voor zijn liefde, door alles heen, en bidt echt maar vol vertrouwen!

Blijf het maar doen, door alles heen!

Hij is het waard en het wordt jouw geluk, Amen.